

S.-Amerikas
hjerte og
Guarani-indianernes
land -

PARAGUAY

Kjære trofaste medarbeider,
Her har dere fått et lite glimt av det Guds
verk som er vokst fram her nord. i Paraguay.
"Av Herren er det gjort, og det er underfullt i
våre øyne."

Varun takk til alle som støtter arbeidet
med bønn og midler.

Og jeg ber dere inneselig: Var trofast fortsatt
mot det kalle Gud har gitt deg.

Be mye for Paraguay!

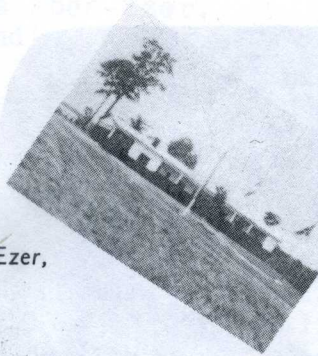
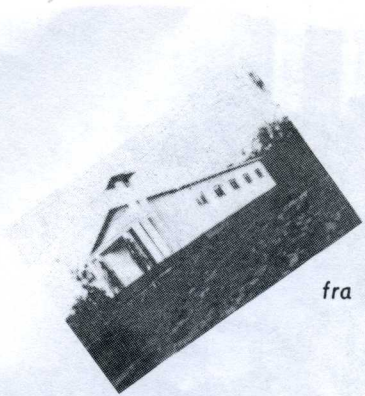
Deres takkverdige medarbeider

Quina

For tiden i NORGE

Adr.: 2345 ÅDALSBROK

Hilsen
fra Indianerkolonien, Eben Ezer,

Mine kjære medarbeidere.
Guds fred.

April 1979

Ved denne periodes slutt vil jeg gjerne få sende dere alle en hilsen og varm takk for trofast innsats i årene 1976-79. Endel har skjedd i denne tida, både av kamper og seire, og vi takker Gud for alt. Sjeler er vunnet for Jesus, nye steder er nådd med evangeliet, mange syke er blitt hjulpet, og indianernes kår er bedret.

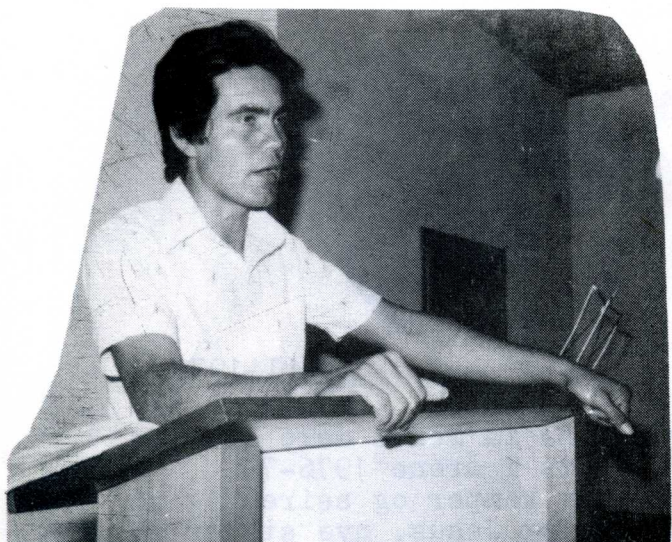
Den 6. mars 1977 ble det dannet egen menighet på Eben-Ezer. En liten flokk av gudgrepne sjeler som du ser her på kirketrappa, dannet den første ringe begynnelse. Og Guds Ord skal ha framgang slik at mange sjeler skal legges til denne menighet.

På menighetsmøte 5. juni ble det enighet om å kalle Juan Ortega som forstander for menigheten, og Rudolf Larsen som eldste.

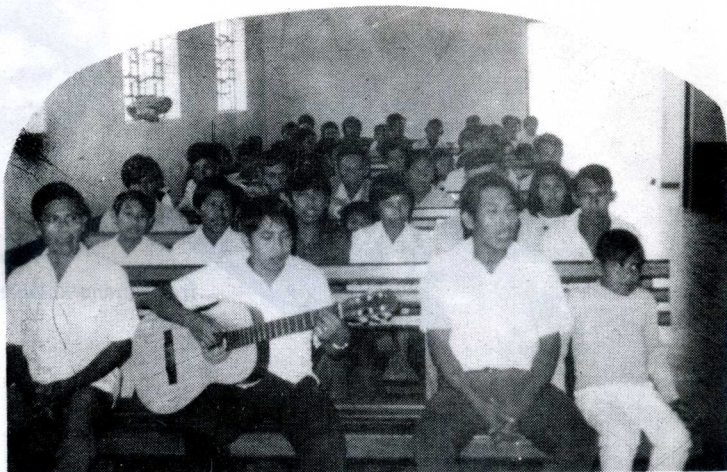
Innsettelsen fant sted 10. juli. Vi hadde noen dager med bibelstudier hvor Kjell-Arne Johansen og Josef Iversen deltok. Det var rike dager. Etter bibellesning av brødrene ble Juan og Rudolf innsatt til den tjeneste Gud hadde kalt dem til ved bønn og håndspåleggelse. Det var en gripende høgtid.

Juancito aktiv i tjenesten.
Guds ord hadde framgang,
og menigheten vokste

Et hardt slag var det for oss i misjonen da Aristides plutselig døde 13. sept, bare 15 år gammel. Han hadde bodd på misjonen i 6 år, og var en fin, frelst ungdom. Han klarte seg godt i skolen, og hans store mål var å bli agronom. Men Gud ville det annerledes. Våre mange, hvorfor?, skal Gud besvare med sitt, derfor, en dag.

Et stort tomrom ble det også da Gunvor Westgård reiste hjem til en velfortjent hvile i okt. Men henne hadde vi håp om å se igjen på Eben-Ezer. Alle kjente vi at hennes gjerning ikke var ferdig der. Her fra avskjedsfesten 14. okt. Hun blir tolket av Joel.

I november var det stor travelhet på Eben-Ezer.
Vi forberedte fest til tredobbelt indianerbryllup.

19. nov. fant det sted.
Tre ektepar som ville
leve sitt liv for Jesus,
ville også ordne sitt
familieliv, slik at de
kunne bli døpt og
tillagt menigheten.

Ingen ringere enn forsvarsministeren
general Samaneigo og frue var forlovere.
Generalen er øverste sjef for alt som
har med indianerne å gjøre i Paraguay.
At han og fruen kom var en stor ære
for oss på Eben-Ezer, og for de som
giftet seg i særdeleshet.

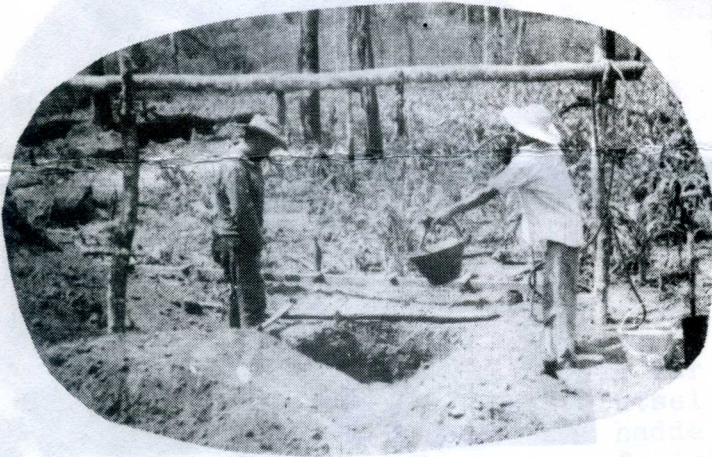
Juancito foretok vielsen.
Her blir Silvia og
Teofilo Gonzalez erklært
for rette ektefolk å være.
Det var en enkel, men
meget gripende høgtid.
Ministeren talte veldig
fint etter at vielses-
seremonien var over.

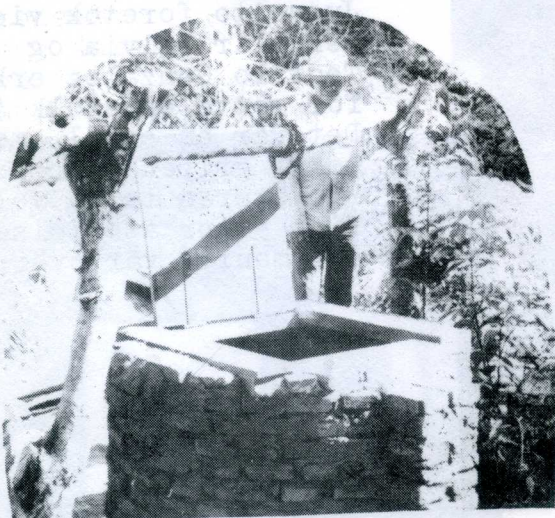
Året 1978 fikk vi begynne med en stor seier idet de som ble gift sammen med to andre ble døpt, og tillagt menigheten.

Virksomheten sammen med det sosiale arbeidet gikk hånd i hånd. Larsen's tok hånd om sykearbeidet, samtidig som Rudolf også deltok mye i møtevirksomheten. Det var full aktivitet på alle fronter. Inne i kolonien hadde vi begynt å bygge en ny skole, samtidig var det også satt igang et stort brønnprosjekt som Kirkens Nødhjelp hadde gitt penger til.

Indianerne selv graver brønnene. Noen er på over 30 meter dype. Når vannet er kommet blir de støpt til og lagt tett lokk på.

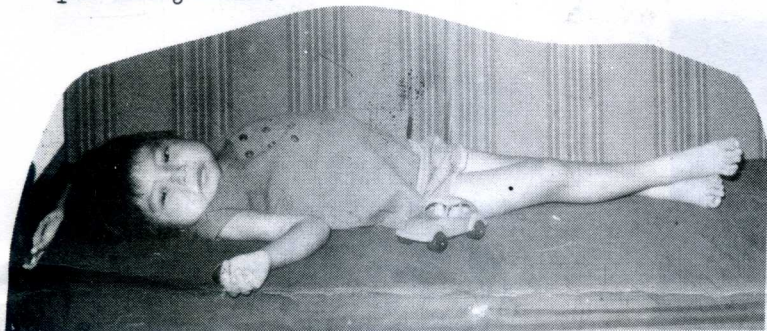
Her blir brønnen målt. Indianerne får betaling for hver meter de graver.

Mange syke blir
tatt hånd om
på hospitalet.
Her er Brit Lajla
og Rudolf i aksjon.

Lille Lorentza er en av de mange som har fått hjelp
på misjonen.

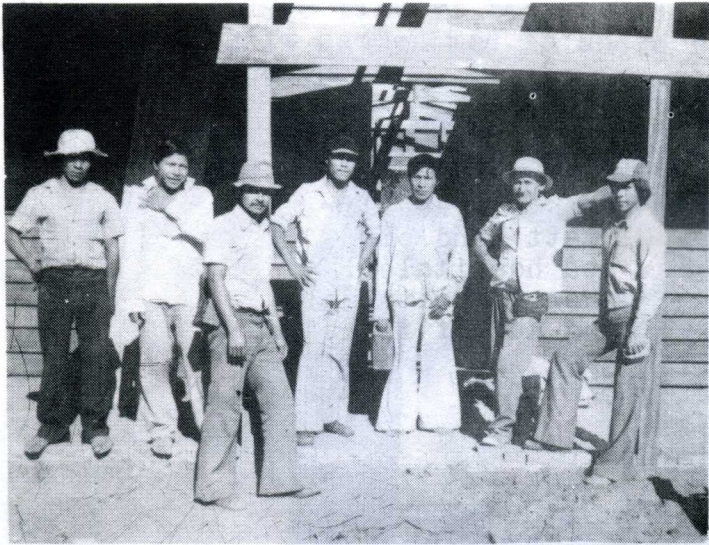
Slik var hun når jeg tok henne ut
av skogen. Hele kroppen var opp-
hovnet. Hun hadde bare 20% blod,
og legen ga meg ikke mye håp.

Her er hun fire måneder senere.
En sprudlende frisk hjerte-
knuser, som har fått en god
heim hos ekteparet Lopez.
Venner fra Norge underholder
Lorentza. Lopex er traktorist
og altmuligmann på Eben-Ezer.

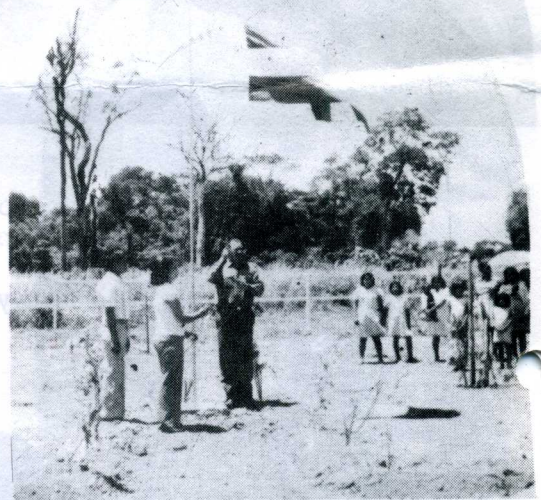

Her bygges
den nye skolen.

Og det var en stor glede for oss når
vi kunne innvie den 19. oktober.
Sammen med oss var flere misjonærer,
stedets myndigheter, og sjefen for
I.N.D.I. oberst Centurion.

Her heiser
oberst Centurion flagget,
mens nasjonalsangen
synges.

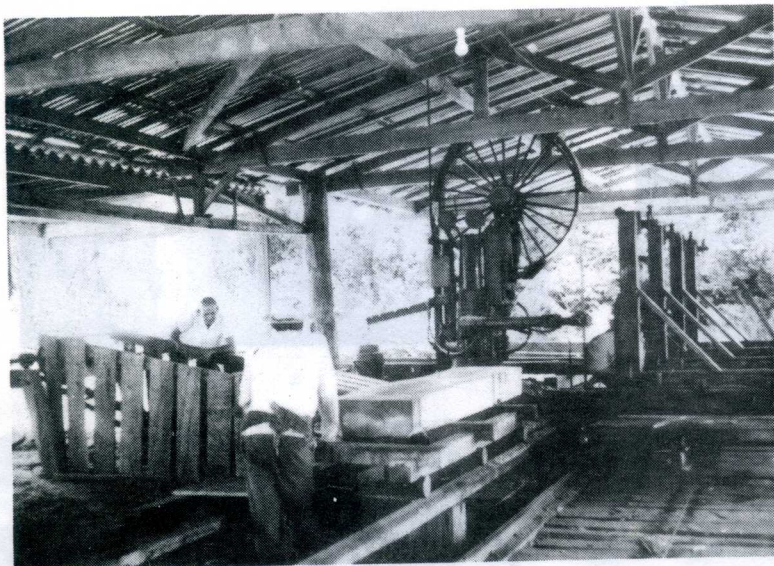
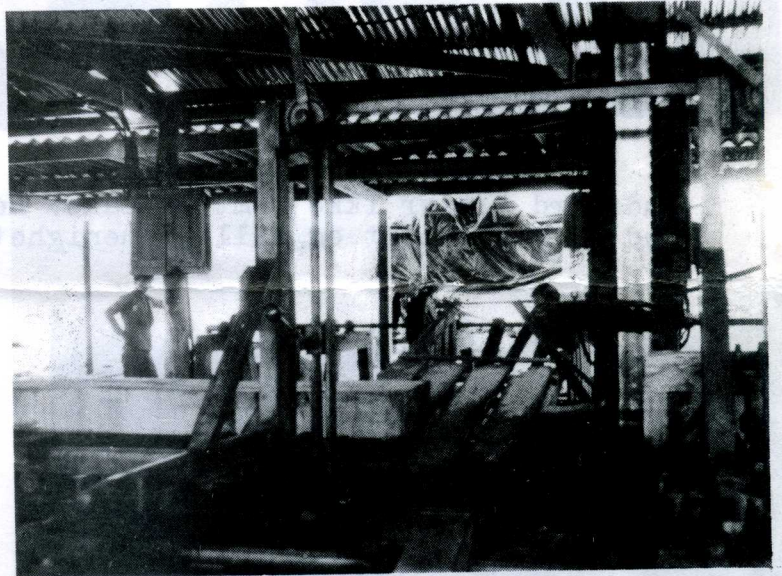
En flokk kjekke skolebarn fra kolonien Eben-Ezer

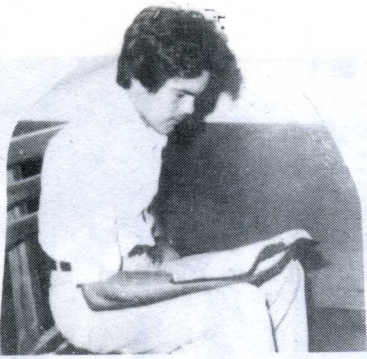
Tømmeret blir
tatt ut av skogen

Sagbruket er forbedret.
Det er satt inn egen
motor som med over-
ganger driver de
forskjellige sagene.

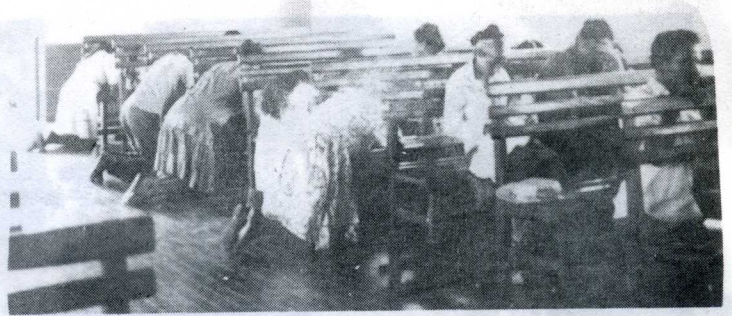

Det gir arbeid til
7-8 mann, og er til
stor hjelp for kolonien.
En paraguayer er sag-
mester, alle de andre
som arbeider der er
fra kolonien.

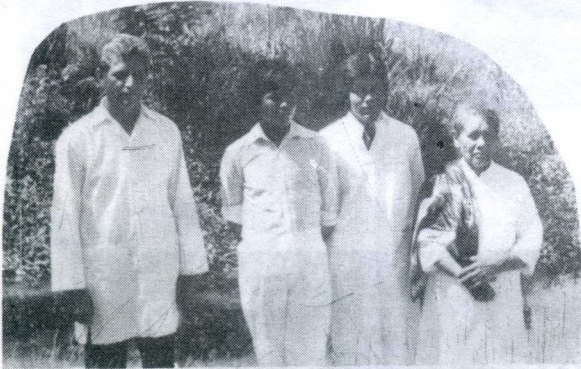

alt
Framforver vi her for at
Guds Ord skal forkynnes.

Venner deltar flittig i bønnemøtene.

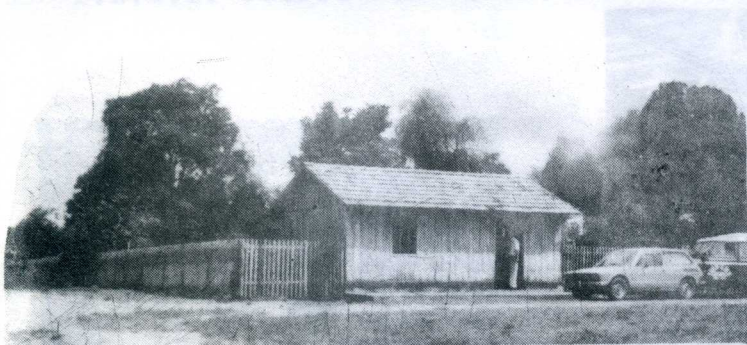

Guds Ord vender ikke tomt tilbake. Her blir Victor sammen med to andre døpt og tillagt menigheten.

Vi har utvidet vårt virkefelt. I Yby-Yau har vi en fin kirke-
tomt. Det står en liten hytte
der, og brønn er blitt gravd.

Og i Bella Vista har vi kjøpt
et hus hvor Medina m/fam. nå
bor. Ved siden av huset er det en
ganske stor tomt for kirke.

Tre dyktige Herrens tjenere arbeider
i nord.
Marcos Moragas i P.J. Caballero.
Florentin Medina i Bella Vista.
Juan Ortega i Yby-Yau.

